

турилъ цвѣтове, които го оживили. Магътъ му вдъхналъ животъ, и статуята станала живъ човѣкъ, който почналъ да говори. Не става ли сжщото и въ живата природа? Отъ органическата и неорганическа материя Великиятъ скулпторъ изработва човѣка, съ неговитѣ външни и вътрешни удове. Съ четката си Великиятъ художникъ внася багрилнитѣ вещества — червенитѣ кръвни тѣлца, и най-после дохожда Великиятъ Магъ, който му вдъхва дихание на животъ, и той става жива душа.

Физическиятъ свѣтъ, въ който живѣемъ, е неорганизиранъ, но трѣбва да се организира. — Какъ? — Чрезъ любовта. Затова е казано, че човѣкъ трѣбва да люби Бога. Безъ любовъ къмъ Бога нѣма животъ. Това виждаме въ младата мома и младия момъкъ. Като се оженятъ, първата имъ работа е да си направятъ кѣща. Защо имъ е нужна кѣща? — За детето, което ще дойде. Детето е тѣхниятъ Богъ. Следователно, отъ любовъ къмъ детето тѣ си строятъ кѣща. Нѣкои хора не си правятъ кѣщи. Въ това отношение тѣ приличатъ на птички, които не си правятъ гнѣзда, но снасятъ яйцата си или въ чужди гнѣзда, или въ дупкитѣ на дърветата. Никой не имъ иска наемъ, затова тѣ сж безгрижни. Тѣхното положение не е като на онѣзи хора, които плащатъ сто-тици лева наемъ за една обикновена стая, подобна на дупка. И това правятъ съвременнитѣ културни хора на XX в.! Живѣешъ въ една такава дупка две-три години и следъ това носишъ последствията на този затворъ. И като излѣзешъ отъ него, благодаришъ, че си се освободилъ отъ хазяитѣ. И хазяитѣ благодарятъ, че се освободили отъ наемателитѣ си. Лесно се освобождава човѣкъ отъ външнитѣ си наематели, но какво ще прави, когато дойде детенцето имъ, тѣхниятъ вътрешенъ наемател? То плаче всѣка нощъ, налага се, иска това-онова, а майката не може да спи, не е свободна да си легне. Детето плаче и, като не може да го успокои, тя събужда бащата, и той да се занимае малко съ него. Бащата казва, че това не е негова работа, майката е длъжна да гледа детето си. Това не е любовъ къмъ Бога, това е неразбиране на великия Божи законъ. Защо плаче детето? — Защото вижда, че се излѣгало. То казва: Нѣма любовъ въ този свѣтъ. Много платихъ, малко получихъ. Обаче, майката го взима въ рѣцетъ си, окжпва